

[Hagbart Berg.]

Lovforslag skyldes det meget omtalte Forlig, er dette Gang paa Gang bestridt. Det faktiske Forhold er, at skiftende Ministre af forskellig Partifarve har lovet Assistenterne ved særlige Foranstaltninger at forbedre deres Avancementsforhold. De skiftende Ministre har lovet det, Venstre har holdt det, men nu, da Løftet skal indfries, gaar Socialdemokratiet derimod. Der er en ganske enkel Sammenhæng i hele denne Sag.

Det ærede Medlem Hr. Bjerring nævnte en Artikel i „Randers Dagblad“, som jeg skulde have skrevet; jeg skal oplyse, at jeg ikke har mindste Del i den Artikel. Naar det ærede Medlem Hr. Bjerring rejser en vis Kritik i Anledning af, at de Beløb, hvormed man stiger i de forskellige Kategorier, er forskellige indenfor Funktionærklasserne og Embedsklasserne, skal jeg kun henvise til, at det er under en radikal-socialdemokratisk Regering, at denne Lønningslov blev lavet, og er der noget forkert i Opbygningen, er det ikke Venstre, men sit eget Parti, det ærede Medlem skal rette sin Kritik imod.

Jeg anbefaler at stemme for Lovforslaget, saaledes som det foreligger.

M. K. Sørensen: Ved dette Lovforslags første Behandling gjorde jeg det ærede Medlem Hr. Parkov, som talte paa det konservative Folkepartis Vegne, opmærksom paa, at han ved Bedømmelsen af Statstjenestemændenes Avancementsforhold begik en Uretfærdighed mod Funktionærklasserne derved, at han medregnede 15de Lønningsklasse til Avancementsklasserne. Dette er i allerhøjeste Grad forkert, og det er i allerhøjeste Grad en Uret mod Funktionærklasserne. 15de Lønningsklasse blev oprettet ved Tjenestemandslovens Revision i 1919, og den betød i Virkeligheden kun, at man gjorde et personligt Tillæg for udført kvalificeret Arbejde pensionsgivende og inkluderede det i selve Lønningsloven. Naar Bedømmelsen af Forskellen mellem Avancementsmulighederne indenfor Embedsklasserne og Funktionærklasserne er foretaget paa et urigtigt Grundlag, er det i og for sig heller ikke mærkværdigt, at man kommer til et urigtigt Resultat, det er nemlig det, man gør, og man kommer derved til at gøre Funktionærerne Uret.

Jeg udtalte ligeledes ved første Behandling, at Lovforslaget ganske savnede saglig Begrundelse. I denne min Opfattelse er jeg blevet i allerhøjeste Grad bestyrket dels ved de indenfor Udvalget fremkomne Oplysninger, dels ved Behandlingen her i dette høje Ting. Ogsaa de

Oplysninger, der er fremkommet fra Organisationerne og fra Administrationerne, har bestyrket mig i min Opfattelse, at dette Lovforslag set under en saglig Synsvinkel er ganske nøgent, ikke har Spor af Klæder paa.

Hvad skal Lovforslaget saa gaa ud paa? Det kan kun være et maskeret Løn-tillæg til en Del af Embedsklasserne. Embedsklassernes Adgang til Avancement er ikke saa helt ringe, i alt Fald ikke set i Forhold til Adgangen til Avancement for Funktionærklasserne; der findes mange Funktionærer, hvis Arbejdes Art er af en saadan Beskaffenhed, at de har ganske naturligt Krav paa at komme op i en højere Lønklasse end den, de i Øjeblikket er i, og disse berettigede Krav er Gang paa Gang fremført fra Funktionærklasserne, men er Gang paa Gang blevet afvist af Administrationen og ogsaa af den høje Regering under Hensyn til Statens Økonomi.

Trods saglige Grunde har man altsaa afvist berettigede Krav fra Funktionærklassernes Side, og det saglige maa derfor ved Bedømmelsen af dette Lovforslag lades ganske ude af Betragtning. Ganske naturligt spørger man saa: Hvad er da Grunden til, at Lovforslaget skal gennemføres nu? Hvad er Grunden til, at Regeringen nu vil foretage en delvis Lønforbedring for en Del af Embedsklassernes Folk? Naar Venstre endelig for en Gangs Skyld har kastet sine smukke Øjne paa Tjenestemændene — det er noget nyt, det er man ikke vant til —, hvorfor skal saa en saadan Lønforbedring kun komme en ganske lille Del af Embedsklassernes Personale til gode og ikke nogen som helst indenfor Funktionærklasserne?

Efter min Formening kan Forklaringen kun være een, og det er den, at den nuværende Regering mener at skyldes disse Embedsklassers Folk en lille Belønning og Tak for den Hjælp, man fra disse Kredses Side under en for Regeringen vanskelig Situation gav Regeringen. Man fik fra disse Kredse Tilslutning til at nedskære Tjenestemændene med mange Millioner Kroner i Indtægt om Aaret, og det var en Nedskæring, der i allerhøjeste Grad var uretfærdig og i Særdeleshed derved, at den allerstærkest ramte Funktionærklasserne og ikke Embedsmændene. Den blev mest følelig for Funktionærklasserne, endogsaa saa følelig, at vi ved de nu afholdte kommunale Valg har set, at der har været adskillige Tjenestemænd indenfor Funktionærklasserne, som ikke har kunnet bevare deres kommunalpolitiske Valgret, fordi